

2

gel die in 1864 in omloop kwam was eveneens een creatie van Bell.

Het is deze Charles Bell waarnaar de huidige voorstad van Kaapstad, Bellville, genoemd is, vanwege zijn leidende rol in de aanleg van de spoorlijn van Kaapstad naar Wellington. Weinig mensen weten echter dat Bell's schetsen van het terrein waar de Zevende Grensoorlog (1847-48) werd gevoerd, aan de Hertog van Wellington werden gepresenteerd, aan de hand waarvan deze zijn strategie bepaalde.

Charles Davidson Bell (1813-1882), voormalig Opziener-Generaal van de Kaap, is de beroemde ontwerper van de zeldzame Kaapse driehoekszegel

die in 1853 verscheen. Filatelisten over de hele wereld beschouwen dit juweeltje van een zegel nog altijd als een vrijwel volmaakt ontwerp. De eerste rechthoekige ze-

Charles Bell was Opziener-Generaal aan de Kaap van 1848 tot 1872. Hij werd geboren in Schotland en kwam in 1833 naar

werp) van algemeen belang is, of door zijn goedkeuring aan het wetsontwerp te hechten nadat het door een specifieke kamer aangenomen is.

d) wetgeving betreffende zaken van algemeen belang behoren door elke kamer afzonderlijk met gewone meerderheid van stemmen aangenomen te worden. Voor ceremoniële gelegenheden kunnen zittingen van de gezamenlijke kamers plaatsvinden.

e) de bestaande wetgevende procedure moet aangepast worden teneinde de nadruk te leggen op de belangrijkheid van permanente commissies, gevormd door de verschillende kamers teneinde

- zich te distantiëren van de huidige parlementaire conflictstructuur, en
- procedures te scheppen ter bevordering van eenstemmigheid tussen de kamers.

De voorzitters van deze commissie zullen vooraanstaande leden van de wetgevende macht zijn.

f) meningsverschillen tussen de kamers betreffende wetsontwerpen die zaken van gemeenschappelijk belang behelzen, zullen beslecht worden door een bindende uitspraak van de Presidentsraad.

Het uitvoerende gezag berust bij:

(I) een president

- in wie de ambten van de huidige staatspresident en de eerste minister verenigd worden;
- die na zijn verkiezing geen lid van enige der kamers zal zijn;
- die verkozen wordt door een kiescollege bestaande uit 50 blanken, 25 kleurlingen en 13 Indiërs, die door de respectievelijke kamers uit de eigen gelederen gekozen zijn;
- wiens ambtstermijn zal overeenstemmen met die van het parlement, met een extra overgangsperiode tot het moment van ambtsaanvaarding van zijn opvolger; en
- die op grond van wangedrag (corruptie/oneerlijkheid) of geestelijk of lichamelijk onvermogen uit zijn ambt ontheven kan worden door een lichaam dat samengesteld is op dezelfde wijze als het kiescollege.

(II) een kabinet bestaande uit een vast aantal leden zoals door de president benoemd, die niet noodzakelijk tot de wetgevende macht moeten behoren.

Voor de behandeling, op uitvoerend niveau, van zaken die betrekking hebben op een afzonderlijk deel van de gemeenschap en de indiening van wetsvoorstellen inzake deze belangen, zullen kabinetcommissies samengesteld worden uit

leden van de verschillende bevolkingsgroepen die een portefeuille in het kabinet beheren. De onderscheidenlijke kamers zullen uitvoerende leden ter behartiging van eigen zaken hebben.

De Presidentsraad is samengesteld uit 20 blanken, 10 kleurlingen en 5 Indiërs, zoals door de drie kamers verkozen, plus 25 leden die door de president benoemd worden. Een lid van de Presidentsraad kan niet tegelijkertijd lid van een van de kamers zijn.

De Presidentsraad dient de president op zijn verzoek van advies aangaande zaken van nationaal belang (met inbegrip van advies betreffende voorgenomen wetgeving en de vraag of een specifieke kwestie in het algemeen belang of in het belang van een bepaalde gemeenschap is) en heeft een beslissende stem in geval van meningsverschil tussen de kamers. Ministers zullen tevens in de gelegenheid zijn, beleidsmoties in de Presidentsraad ter discussie te stellen.

Het Provinciale stelsel

1. Provinciale grenzen blijven ongewijzigd.

2. Provinciale raden zullen ten minste voor de duur van hun ambtstermijn in functie blijven.

3. Teneinde zelfbeschikking over gemeenschapsbelangen en medeverantwoordelijkheid over belangen van algemene aard op alle regeringsniveaus te verkrijgen, zal het provinciale systeem te zijner tijd onvermijdelijk aangepast moeten worden. De regering verbindt zich om dienaangaande geen veranderingen door te voeren zonder daarover doorlopend overleg te plegen met de provinciale overheden.

4. Met het oog op de veranderingen die op nationaal zowel als lokaal bestuursvlak mogen plaatsvinden, kan worden voorzien dat

- a) bepaalde provinciale bevoegdheden aan plaatselijke overheden overgedragen zullen worden ter verzekering van zelfbeschikking binnen eigen gemeenschappen;
- b) sommige taken een verschuiving van het provinciale vlak naar stedelijke en landelijke regionale raden te zien zullen geven; en
- c) andere aangelegenheden die nu nog door de provinciale raden behartigd worden, uiteindelijk overgenomen kunnen worden door de betreffende kamers van het nieuwe parlement als kwesties van afzonderlijk of algemeen belang.

5. Aan de voorvermelde verschuiving van taken zullen technische onderzoeken

moeten voorafgaan, waarbij alle partijen geraadpleegd zullen worden. De herverdeling van taken kan eventueel tot een nieuw regionaal bestel binnen bestaande provinciale grenzen leiden.

Ter afsluiting

Hiermede heb ik voldaan aan de belofte van de regering om op een verantwoorde manier onze partij ook op congresniveau in te lichten, nadat gedurende de afgelopen maanden met grote omzichtigheid uitgebreide beraadslagingen en onderhandelingen plaatsgevonden hebben.

Het is mijn overtuiging

— dat de richting die door de regering met deze voorstellen aangegeven wordt, geen destabiliserende uitwerking op de Zuidafrikaanse samenleving zal hebben;

— dat een en ander uitvoerbaar is binnen de middelen op het gebied van mankracht en financiën waarover het land beschikt;

— dat een en ander eenvoudig en duidelijk is; en

— dat de voorstellen gerechtigheid zullen laten geschieden zonder het gevoel van securiteit van de blanken geweld aan te doen.

Indien dit congres deze richtlijnen ter aanbeveling naar onze provinciale congressen zal doorverwijzen, zal de regering deze congressen, als de hoogste gezagsorganen van onze partij in de provincies, eveneens raadplegen.

Ik heb voldoende vertrouwen in de oordeelkundigheid en redelijkheid van onze congressen om te geloven dat de regering op steun mag rekenen bij haar pogingen te komen tot betere verstandhouding tussen onze bevolkingsgroeperingen op basis van gerechtigheid voor allen.

Indien de provinciale congressen onze richtlijnen zullen ondersteunen, zullen wij er toe overgaan om vaste voorstellen in de vorm van wetgeving aan het parlement voor te leggen. In dat geval dienen wetsvoorstellen, voorafgaande aan behandeling door het parlement, ter overweging aan de grondwetscommissie van het parlement voorgelegd te worden.

Voor zover nodig zal de huidige Presidentsraad verzocht worden om verder onderzoek in te stellen.

De parlementaire constitutionele commissie zal tevens andere mogelijke consequenties verbonden aan deze voorstellen tot grondwetsherziening onder ogen moeten nemen, met betrekking tot verdere noodzakelijke stappen in de toekomst.

3

4

5

Kaapstad, waar hij bij de Opziener-Generaal in dienst trad. In die periode maakte hij deel uit van Andrew Smith's expeditie naar de binnenlanden (1834-36) en ontpopte hij zich als veelzijdig tekenaar van zo'n 300 schetsen.

Bell was een zeer begaafd kunstenaar met een heerlijk gevoel voor humor, getuige zijn kostelijke taferelen van het oude Kaapstad. Naast olie- en waterverfschilderijen heeft hij ook kleimodellen en gravures nagelaten.

Acht van zijn illustraties verschenen in James Chapman's *'Travels'* (1868) en meer dan 60 schetsen werden afgedrukt in *'Andrew Smith's Diary'* (1939). Robert Moffat's *'Missionary Labours'* is eveneens met tekeningen van hem verluicht. In het Africana-Museum te Johannesburg bevinden zich zo'n 146 schetsen van Bell die een boeiend beeld geven van het leven van alle dag in het Transvaal van weleer.

1. 'Kijvende Wijven' - nu nog even actueel als destijds.

2. Kaapstad in de jaren '30 der 19e eeuw.

3. Een jachtafereel in de binnenlanden, omstreeks 1835.

4. Geen vliegtuig of voortrazend verkeer in de vredige Kaap der vorige eeuw.

5. Waar eens deze Hottentotten (NB de struisvogelvermomming!) jacht maakten op wild, liggen nu de voorsteden van Kaapstad.

Vergelijkingen tussen Angola en Libanon

(Overgenomen uit het Reformatorisch Dagblad van 14 augustus 1982).

Eigenlijk speelt zich in Angola en Namibië hetzelfde af als in Beiroet. Zoals Begin de strijd niet voert tegen de Libanezen, voert Zuid-Afrika de strijd niet tegen de Angolezen, ondanks dat het voortdurend de grenzen overtrekt en op Angolees grondgebied opereert.

In die zin kunnen we hetgeen in Zuidwest-Afrika aan de gang is best de operatie "vrede voor Namibië" noemen. Zuid-Afrika heeft in de loop der jaren in Europa, maar dan in het bijzonder in ons land onder velen zo'n slechte naam gekregen, dat zelfs diegenen, die niet door de progressieve bacil besmet zijn, moeite met een dergelijke betiteling zullen hebben. Nu de datum nadert - 15 augustus - waarop volgens veler speculatie een overeenkomst tussen de vijf Westerse landen en Zuid-Afrika tot stand zou moeten komen, die tot onafhankelijkheid van Namibië moet leiden, komt dit deel van de wereld weer wat in zicht. Zo duiken er dan tussen de strijd in Libanon en de Oost-West geschillen van die kleine berichten op, die op ontwikkelingen in dit deel van de wereld duiden.

Zo brachten we deze week het bericht dat de eenheid in de Namibische kerken geheel mislukt is. Het struikelblok na tien jaar onderhandelen tussen de van oorsprong Duitse Evangelisch-Lutherse kerk en de later door deze kerk gestichte twee zwarte kerken bleek de visie op de apartheid te zijn. En dat in een land waarin de apartheid afgeschaft is! Er is ook echt iets meer aan de hand, want bijna alle leidersposten in de zwarte evangelische kerken zijn in handen van leidende Swa-

pofiguren. Zo was bijvoorbeeld de vroegere directeur van het Evangelisch-Lutherse Instituut voor sociale Research, Daniel Tjongarero, nu voorzitter van de Raad van Kerken in Namibië, een actief lid en voorman van Swapo. Het is duidelijk, dat zolang Swapo niet de macht heeft in Namibië, er met Tjongarero geen overeenstemming ook over kerkelijke zaken te bereiken is.

Trouwens hoe zou dat moeten gebeuren? Ik weet natuurlijk heel goed, dat wanneer Zuid-Afrika beweert, dat Swapo uiteindelijk een door de communisten gesteunde organisatie is, velen in ons land de neus ophalen, met de gedachte: "Daar heb je die communistenvreters weer!" Overal zien ze de Sovjet-Unie achter. Maar lees dan wat het Sovjet-weekblad "Nieuwe wereld" in 1979 ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van Nujoma, de leider van Swapo schreef: "Nujoma leidt niet alleen de bevrijdingsstrijd van zijn volk maar levert ook een belangrijke bijdrage aan de anti-imperialistische solidariteit van de Afrikaanse volkeren. Zijn streven is het ontwikkelen van banden van vriendschap en solidariteit tussen de bevolking van Namibië en de Sovjet-Unie. Hij zelf zei daarover: "Het is dank zij de grote Oktoberrevolutie in 1917 dat de strijd tegen de koloniale krachten, het imperialisme en het racisme zich heeft ontwikkeld".

Nu zal men tegenwerpen, dat Nujoma slechts de kans krijgt omdat Zuid-Afrika en de conservatieve krachten in Namibië niet bereid zijn om de vele volkeren en stammen in dat deel van de wereld de onafhankelijkheid te geven. Zo eenvoudig ligt de zaak echter niet. Ook in Zuidwest, om die oude naam nog maar eens te gebruiken, verstaat men de taal van deze tijd waarin voor koloniale overheersing

geen plaats meer is. Maar men weigert zich op een blanke cheque over te geven. Want dat betekent slechts, dat aan het behoren tot de westerse invloedsferen een einde komt. Dan gaat Namibië over tot het Oostblok. Dat is de keiharde realiteit.

Hoe gaat het in Angola, hoe in Mozambique en straks met de toenemende onrust in Zimbabwe? Voor ons zijn die landen en de daar heersende omstandigheden tienduizend kilometer weg. We kunnen nauwelijks voorstellen hoe het daar is. Voor hen in Namibië is het echter benauwend dichtbij. De in Angola aanwezige MIG-21 straaljagers en opgestelde SAM-3 raketten zijn de bewijzen van de daadwerkelijke steun van de Sovjet-Unie aan Swapo.

En wat denkt u van de aanwezigheid in Angola van onder meer een kleine drieduizend Oost Duitsers, soldaten, adviseurs en jonge leden van de FDJ-vriendschapsbrigades. Dan praten we nog maar niet over de Cubaanse huurlingen, en de honderden "instructeurs" uit andere Oostbloklanden. Begrijpt u nu waarom Zuid-Afrika voortdurend gedwongen is om de Angolese grens te overschrijden, want de Swapokampen, hebben zich precies zoals de PLO dat in Beiroet deed, gemengd onder onschuldige burgers. Elke aanval van Zuid-Afrika op die kampen, want daar gaat het om, is daarmee tegelijkertijd gekenmerkt als een afzichtelijke daad. Daar zorgt de centrale in Moskou wel voor. En over de honderden onschuldige boeren, die gedood worden door die onder dekking van de nacht gelegde landminnen in Ovambo-land praat niemand. Zo gaat dat in deze wereld.

J. Blees

Kerken laten zich door een fanatieke groep meezuigen

(Overgenomen uit de rubriek "Podium" van het dagblad Trouw van 10 juli 1982).

De praeses van de synode van de Gereformeerde kerken heeft van de regering van Zuid-Afrika geen toestemming gekregen dit land te bezoeken. Het verbreken van contact is altijd een slechte zaak. Maar moet de schuld alleen bij de Zuidafrikaanse regering gezocht worden? Mr. G.C. van Dam, lid van de Tweede Kamer voor het CDA, vindt van niet. Hij is bang dat de kerken zich hebben laten meezuigen door een fanatieke groep, die geen overleg meer wenst met Zuid-Afrika.

Mr. van Dam:

"Het is voor de eerste keer, dat een functionaris van de Gereformeerde kerken niet in Zuid-Afrika wordt toegelaten. Tot nu toe hadden deze kerken geen moeite hun contacten met kerken, organisaties en personen in Zuid-Afrika te onderhouden.

De Gereformeerde Kerken hebben daarvan gebruik gemaakt om, al vóórdat de blanke kerken hun banden met haar hadden verbroken, de banden met de niet-blanke Gereformeerde Kerken van zwarten, kleurlingen en Indiërs nauwer aan te halen. Het kan zijn, dat het reisdoel - een bijeenkomst van de Zuidafrikaanse raad van kerken - een rol heeft gespeeld voor

de Zuidafrikaanse regering om een visum te weigeren. Ik sluit echter niet uit, dat eveneens van betekenis is geweest het besluit dat de synode van de Gereformeerde kerken op 20 april heeft genomen naar aanleiding van een rapport, dat een deputaatschap over de apartheid in Zuid-Afrika had uitgebracht.

Dit deputaatschap was grotendeels eenstemmig over de analyse van het vraagstuk van de apartheid en over conclusies van de synode. Zijn aanbevelingen over toe te passen drukmiddelen vielen echter in drieën uiteen. Eenstemmigheid was er over bijvoorbeeld het nut van het gesprek, ook nog met de blanke